

alt Fald den ene Grund til, at jeg mente, at Husbonderne ikke vilde se med særlig Velvillie paa Lovforslaget. Men der er ogsaa mange andre Grunde. Maaske fik jeg det ikke tilstrækkelig pointeret forleden Dag. En anden og mindst lige saa vægtig Grund er, at Husbonderne uvægerligt ville sige: Vi have ingen Brug for Tyendeloven, den kan ikke hjælpe os, og derfor ønske vi den ikke. Der er altsaa ingen Uoverensstemmelse mellem mine Udtalelser. Men jeg skal besvare det ærede Medlems Spørgsmaal derhen, at hvis vi overhovedet skulle have en Tyendelov, tror jeg ikke, vi kunne komme ret meget bort fra disse forskellige Bestemmelser, ogsaa Bestemmelserne om Boligforhold. Det samme gælder selvfølgelig, hvis man ud fra det Forslag, som det Mindretal i Kommissionen, hvortil jeg hører, har henvist til, vil uddrage Regler, der skulle gælde som Beskyttelseslov for det yngre Tyende. Saa bliver det ogsaa nok noget i den Retning, selv om det ikke bliver ordret det, der staar i det foreliggende Lovforslag.

Det ærede Medlem fra Fakse (Stau-ning) omtalte forleden Dag min Tale. Han mente, at de, der vilde ophæve Tyendeloven, nærmest maatte betragtes som Anarkister. Det er jo ret ubehageligt at blive sat i Klasse med de Folk, men det er mig i alt Fald en Trøst, at jeg faar Selskab paa Vejen, og det ikke blot af Folk fra mit eget Parti og af Højremænd, men ogsaa fra Socialdemokratiet vil jeg faa Følgeskab over i Anarkisternes Lejr, f. Eks. af det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen). Han har ved en tidligere Lejlighed udtalt sig meget stærkt i Retning af at ophæve Tyendeloven. Det var ved Forhandlingen om Tyendekommissionens Nedsættelse. Jeg kan i alt Fald ikke faa andet ud af hans Udtalelser. Han sagde da — jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse oplæse noget af det —, det findes i Folketingstidenden for 1904—05, Sp. 1427: „Da dette Lovforslag skal i Udvalg, kunde jeg ønske at henstille til det kommende Udvalg, at det forandrer Lovforslagets Titel: Nedsættelse af en Kommission til Forberedelse af Tyendelovgivningens *Revision*. Jeg er nemlig uenig med det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) — men det vilde føre for vidt her at gendrive hans Udtalelser eller at komme nærmere ind paa dem — med Hensyn til Nødvendigheden af at opretholde det Forhold mellem Tyende og Husbond, som hidtil har bestaaet . . .“ Det

ærede Medlem fra Assens havde da udførligt talt for at beholde Tyendeloven eller i alt Fald væsentlig beholde den i den Form, som den havde, og der er det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds altsaa uenig med ham. Jeg skal dog ikke komme dybere ind derpaa. Men saa tilføjer det ærede Medlem: „Jeg er af den Opfattelse, at hvis Kommissionen kommer til den Anskuelse, at det er rigtigt at gaa bort fra Tyendelovgivningen i al Almindelighed, burde den ogsaa have Ret dertil.“ Det forekommer mig, at disse Udtalelser tyde paa, at ogsaa indenfor Socialdemokraterne har der været og er der forhaabentlig endnu Folk, der mene som jeg, at det bedste Resultat af Revisionen vilde være: ingen Tyendelov for det ældre Tyende. Jeg kan ikke tænke mig, at der er sket noget siden da, der kan have forandret det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds' Syn paa dette Forhold. Jeg vil derfor haabe, at naar han nu efter den Anvisning, det ærede Medlem fra Fakse (Stauning) har givet, sammen med mig og flere andre skal vandre over i Anarkisternes Lejr, det ærede Medlem fra Fakse da vil gøre Brug af et lille Ord, som vi i dette Efteraar have hørt adskillige Gange, og som hedder „rimelig Frihed“. Det synes, at der kan blive Brug for det endnu en Gang indenfor Socialdemokratiet. Jeg vil, som sagt, haabe, at det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds vil faa den rimelige Frihed til at gaa den Vej, som jeg antager, han fremdeles er inde paa. Jeg skal ikke i denne Forbindelse komme ind paa, at der ogsaa er andre, som maa gøre mig Følgeskab over i Anarkisternes Lejr. Jeg ved ikke, hvad Formanden for Københavns Tjenestepigeforening har tænkt paa den Dag, hun sad paa Tilhørerpladserne og hørte, at hun nu var Anarkist og derfor skulde paa samme Side som vi andre.

Det ærede Medlem fra Fakse sagde dernæst, at man fra flere Sider havde udtalt Forbavelse over, at Socialdemokratiet vilde have en Tyendelov. Jeg er ikke saa heldig at have set disse Udtryk for Forbavelse; jeg ved kun, at jeg aldrig har været forbavset derover. Det kunde ikke noget Øjeblik falde mig ind at blive forbavset over; at Socialdemokraterne ville have en Tyendelov, thi jeg synes, det hænger saa nøje sammen med hele den Form for Lovgivning, som de ønske fremmet, at der efter min Mening ikke er noget underligt deri